

контролювати). Туристичний збір зможе стати вагомим важелем інвестування в туристичну інфраструктуру. При цьому, у Кодексі повинні визначатися напрямки фінансування, залишаючи органам місцевого самоврядування право самостійно визначати конкретні інвестиційні проекти.

Література:

1. Офіційний вісник України від 10 грудня 2010 р., № 92, том.1, стор.9, стаття 3248, код акту 53775/2010.
2. Кучерявенко М.П. Податкове право України: Академічний курс: Підручник / М.П.Кучерявенко. – К.: Всеукраїнська асоціація видавців «Правова єдність», 2008. – 701 с.
3. Криницький І.Є. Правове регулювання оподаткування майна: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / І.Є.Криницький. – Х., 2001. – 208 с.
4. Мамалуй О.О. Правове регулювання загальнодержавних зборів в Україні / О.О.Мамалуй // Університетські наукові записки. – 2005. – № 3. – С.228 – 231.
5. Оніщик Ю.В. Податок і збір як системоутворюючі категорії податкового права: поняття, ознаки, сутність / Ю.В.Оніщик // Адвокат. – 2010. – № 2. – С.32 – 35.
6. Попов Е.М. Налоги и налогообложение: учеб. пособие / Е.М.Попов. – 2-е изд., испр. – Минск: Вышш. шк., 2013. – 319 с.
7. Сборник нормативно-правовых актов Автономной Республики Крым. – 2003. – № 2. – Ст.96.
8. Tassa di soggiorno [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.comune.milano.it>.

Кернякевич-Танасійчук Юлія Володимирівна,

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,
кандидат юридичних наук, доцент*

ПРОБАЦІЯ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ

У системі основних засобів виправлення та ресоціалізації засуджених, визначених кримінально-виконавчим законом, чільне місце займає пробація.

Пробація – це доволі «молода» концепція, історичний розвиток якої почався ще в ХІХ ст. Поява пробації була зумовлена важливими соціальними та культурними тенденціями в країнах Західної Європи й Північної Америки, коли пенальні реформи почали орієнтуватися на ідеї гуманітаризму, поєдані з висновками щодо неспроможності в'язниці повернути злочинців до суспільства як повноцінних його членів [1, с. 113].

Як зазначає Д. Ягунов сьогодні термін «пробація» вживається в декількох значеннях: 1) як концепція соціальної роботи з правопорушниками та іншими соціально вразливими групами; 2) як ієрархічна організаційна структура; 3) як орган державної влади (служба); 4) як умовне невинесення вироку або як умовне звільнення від покарання з випробуванням; 5) як специфічний процес виконання альтернативних покарань; 6) стан, у якому перебуває злочинець упродовж певного терміну: злочинець (probationer) перебуває «на пробації» – тобто під пробаційним наглядом (on probation, under probation supervision); 7) як з'єднувальна ланка між кримінальним процесом, виконання покарань та соціальною роботою [2].

Закон України «Про пробацію» під поняттям «пробація» розуміє – систему наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого [3].

В рамках реалізації кримінально-виконавчої політики здійснюється наглядова та пенітенціарна пробація.

Сумніву не викликає соціальна доцільність застосування пробації. Про що свідчать думки науковців.

Так В. Дрьомін чітко підкреслив, що на особливу увагу заслуговує реабілітаційний аспект пробації: при її застосуванні головною метою вважається не покарання, а соціальна реінтеграція в суспільство та виправлення засуджених [4, с. 123].

Виходячи з позиції І. С. Яковець: «Основна відмінність сьогоднішньої пробації – ми починаємо працювати із людиною ще на момент, коли вона є обвинуваченим. Тобто пробація вивчає особу, вивчає її соціальні зв'язки, наскільки їй потрібна допомога та яка саме. Ми знижуємо витрати на утримання осіб в місцях позбавлення волі та не вимушені боротися потім із негативними явищами, які дає ізоляція від суспільства» [5].

Як вважає О. В. Ткачова, використання виховних, соціальних і наглядових заходів, що передбачені системою пробації до осіб, які визнані судом винними у вчиненні злочинів невеликої і середньої тяжкості, буде гуманним, розумним, економічно доцільним і ефективним заходом у запобіганні рецидивній злочинності, зменшенні криміногенного потенціалу українського суспільства [6, с. 71].

Справді, цей вид впливу на злочинця може стати одним із найефективніших, адже, в першу чергу, це пов'язано з особистим підходом до кожної особи, яка вчинила правопорушення, бо наше

законодавство направлено саме на виправлення людини, а не засудження [7, с. 600].

Це є можливим за умови впорядкування системи нормативно-правових актів, у тому числі підзаконних, які регулюють кримінально-виконавчу діяльність, пов'язану із здійсненням пробації, починаючи від термінологічних змін (заміна терміну «кримінально-виконавчі інспекції» на «орган пробації») до змістовних сутнісних змін. Належним має бути фінансове та матеріально-технічне забезпечення пробаційної діяльності. Слід також розширювати співпрацю органів пробації з представниками громадських організацій задля досягнення спільними зусиллями мети пробації – забезпечення безпеки суспільства тощо.

Література:

1. Маршуба М.О. Служба пробації в Україні: проблеми впровадження в систему кримінальної юстиції / М. О. Маршуба // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2016. – № 19. – С. 113-115.

2. Ягунов Д. Що стоїть на заваді створення служби пробації в Україні? (до питання про створення національної моделі пробації) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до док.: http://www.yagunov.in.ua/wp-content/uploads/2016/07/Ягунов_Служба_пробації.pdf.

3. Закон України «Про пробацію» від 5 лют. 2015 р. № 160-VIII [Електронний ресурс] / Офіц. сайт Верховної Ради України // Режим доступу до док.: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/160-19?test=NOaMfL2dtr58Lry6ZiEWNJ7fHI48Us80msh8Ie6>.

4. Дрьомін В. Пробація: зарубіжний досвід обмеження тюремної популяції / В. Дрьомін // Право України. – 2000. – № 12. – С. 123.

5. У Полтаві провели тренінг «побудова партнерської мережі в рамках реалізації наглядової та досудової пробації» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до док.: <http://np.pl.ua/2017/04/v-poltavi-provely-treninh-pobudova-partnerskoji-merezhi-v-ramkah-realizatsiji-nahlyadovoji-ta-dosudovoji-probatsiji>.

6. Ткачова О. В. Інститут пробації в Україні: історичний досвід і сучасний стан / О. В. Ткачова // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки. – 2016. – Випуск 4. – Т. 2. – С. 68-71.

7. Маланчук П. М., Голодна А. С. Пробація в Україні: бути чи не бути / П. М. Маланчук, А. С. Голодна // Молодий вчений. – № 12.1 (40). – грудень, 2016 р. – С. 598-601.